

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก มหาเศรษฐีคนหนึ่งเป็นคนดีพร้อมทุกอย่างทั้งในกิริยามารยาทและการกระทำ ท่านเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับและนับถืออย่างสูงในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่ ทรัพย์สมบัติมหาศาลที่ท่านมีล้วนได้มาอย่างชอบธรรม ยิ่งกว่านั้น ท่านยังเป็นคนศรัทธาและเคร่งครัดในศาสนาอีกด้วย ท่านปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน ท่านมีลูกชายเจ็ดคนและลูกสาวอีกสามคน ทั้งสิบคนอยู่ในโอวาทของท่าน แม้ว่าบางครั้งพวกเขาอาจจะละเลยบทบัญญัติไปบ้างทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา อย่างไรก็ตาม ในฐานะบิดาท่านพยายามขจัดความผิดบาปของพวกเขาด้วยการถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า ในสายตาของเพื่อนบ้านท่านเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบคนหนึ่ง แต่แล้ววันหนึ่งเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็อุบัติขึ้น ธุรกิจของท่านล้มเหลวและทรัพย์สมบัติที่สะสมไว้หายไปในปีบริบูรณ์ ท่านแทบไม่เหลืออะไรเลย ที่แย่ไปกว่านั้นก็คือ ลูกทั้งสิบคนของท่านต้องจบชีวิตลงพร้อมกันขณะที่กำลังเลี้ยงฉลองกันอย่างสนุกสนานที่บ้านของพี่ชายคนโต เพราะหลังคาบ้านพังทับเนื่องจากพายุแรงกล้าที่โหมกระหน่ำลงมาอย่างไม่ทันตั้งตัว มิหนำซ้ำท่านเองต้องป่วยเป็นโรคร้ายที่หมอไม่สามารถวินิจฉัยและรักษาได้ ภรรยาที่ท่านรักก็รับสภาพของท่านไม่ได้และกำลังจะทิ้งท่านไปอีกคน

แน่นอน เราคงไม่สามารถพบเรื่องราวที่พอเพียงเล่าให้ฟังในหนังสือพิมพ์หรือในวารสารที่วางขายตามแผงหรือในร้านหนังสือได้ เพราะมันเป็นเรื่องราวของบุรุษผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งที่ชื่อ “โยบ” ซึ่งได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ราวสี่ร้อยปีก่อนการบังเกิดของพระเยซูเจ้า เรื่องราวของท่านเกี่ยวข้องกับปัญหาอมตะที่คนทุกยุคทุกสมัยต้องเผชิญ นั่นคือทำไมคนดีบางคนต้องประสบกับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส แทนที่จะได้รับรางวัลตั้งแต่ในโลกนี้จากพระเจ้าผู้ซึ่งพวกเขารักและรับใช้? และในทางตรงข้ามทำไมบางคนที่คุณเหมือนว่าไม่สนใจพระเจ้าและศาสนาเลยจึงทำอะไรไปหมด มีทั้งทรัพย์เงินทองและเกียรติยศชื่อเสียง? โยบประหลาดใจในเรื่องนี้มาก

เพื่อนสนิททั้งสามคนของท่านพยายามทำให้ท่านยอมรับให้ได้ว่า ท่านต้องทำบาปหนักบางอย่างแน่นอน พระเจ้าจึงได้ลงโทษท่านถึงเพียงนี้ โยบพยายามพิจารณาไตร่ตรองชีวิตที่ผ่านมาของท่าน ท่านก็ไม่พบสิ่งใดที่เป็นความผิด ดังนั้น ท่านจึงไม่สามารถยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนทั้งสามได้ เมื่อหาคำตอบให้กับตัวเองไม่ได้ ท่านยังรู้สึกเจ็บปวดและคับข้องใจมากจนกระทั่งต้องร้องออกมาอย่างขมขื่นว่า “ตาของข้าพเจ้าจะไม่เห็นอะไรดีอีกเลย” (โยบ 7:7) อย่างไรก็ตาม โยบยังไม่สูญเสียความเชื่อในพระเจ้าที่ท่านรักและไว้วางใจ ท่านยังคงอดทนกับพระองค์และพยายามหาคำตอบให้กับสิ่งที่ท่านกำลังประสบอยู่ในขณะนั้น พุดอีกอย่างหนึ่งคือ ท่านต้องการให้โอกาสกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ผลที่ตามมาคือ อาศัยพระพรหรรษาของพระเจ้า ท่านได้ตระหนักว่าพระปรีชาญาณและความชอบธรรมของพระเจ้าอยู่เกินกว่าที่สติปัญญาของมนุษย์อย่างท่านจะสามารถเข้าใจและหยั่งถึงได้ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่อยู่ในสถานภาพที่จะวิพากษ์วิจารณ์การกระทำและการนำทางจักรวาลของพระองค์

พระเยซูเจ้าเองทรงสนพระทัยในปัญหาเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของมนุษย์เช่นเดียวกัน ในพระวรสารวันนี้ พระองค์ทรงรักษาประชาชนที่เจ็บป่วยด้วยโรคภัยต่างๆ และทรงขับไล่ปีศาจออกจากพวกเขา เข้าตรู่วันต่อมา พระองค์ทรงรีบลุกขึ้นและออกไปยังที่สงัดเพื่ออธิษฐานภาวนา เป็นไปได้ว่าระหว่างอธิษฐานภาวนาอยู่ที่นั่น พระองค์คงสนทนากับพระบิดาเจ้าสวรรค์เกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของมนุษย์ เพราะสิ่งนี้ยังคงวนเวียนอยู่ในสมองของพระองค์ แต่แล้วการอธิษฐานภาวนาของพระองค์ต้องหยุดชะงักลง เมื่อซีโมนและเพื่อนๆ มาถึงและบอกพระองค์ว่า **“ทุกคนกำลังแสวงหาพระองค์”** (มก 1:37) เราสามารถเดาได้ว่าประชาชนคงต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ แม้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้แสดงความคิดเห็นอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พระองค์ทรงลุกขึ้นและชี้แจงความตั้งใจของพระองค์อีกครั้งหนึ่งว่า **“เราไปที่อื่นกันเถิด ไปตามตำบลใกล้เคียง เพื่อจะได้เทศน์สอนที่นั่นด้วย เพราะเรามาด้วย จุดประสงค์นี้”** (มก 1:38)

ฟังดูผิวเผินคำพูดนี้คล้ายกับว่าพระเยซูเจ้าไม่ทรงใส่ใจในคำขอร้องของประชาชน ทำไมพระองค์จึงต้องไปทีอื่น ทั้งๆ ที่หลายคนยังต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ที่นั่น? เหตุผลก็คือว่าพระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อปลดปล่อยมนุษย์ให้เป็นอิสระจากความทุกข์ทรมานในชีวิตนี้ แต่เพื่อเทศน์สอนว่าความรักของพระเจ้าดำรงอยู่ตลอดเวลาแม้ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุดบนโลกนี้ และความรอดพ้นหรือความสุขตลอดนิรันดรยังคงเปิดกว้างสำหรับมนุษย์ทุกคนเสมอ ยิ่งกว่านั้น ความทุกข์ทรมานที่เรายอมรับด้วยใจสุภาพอ่อนน้อมสามารถเป็นทางผ่านที่นำเราไปสู่ชีวิตนิรันดรได้ พระเยซูเจ้าทรงใช้อำนาจของพระองค์รักษาความเจ็บป่วยเพื่อยืนยันสิ่งที่พระองค์ทรงเทศน์สอนและเพื่อให้ประชาชนได้ขมกลืนล่วงหน้าถึงการรักษาที่ครบบริบูรณ์ในสวรรค์ พระองค์ไม่ได้ทรงใช้อำนาจเพื่อปกป้องตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทรมานและความตาย ตรงกันข้าม พระองค์ทรงยอมรับพวกมันด้วยใจสุภาพ เพราะพระองค์ทรงทราบดีว่าพวกมันเป็นทางผ่านที่จะนำไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาทรงเตรียมไว้สำหรับพระองค์

พี่น้องที่รัก พร้อมกับโยบเราตระหนักว่าเราไม่สามารถเข้าใจพระปรีชาญาณและความชอบธรรมของพระเจ้าได้และเราไม่อยู่ในสถานภาพที่จะวิพากษ์วิจารณ์วิถีทางของพระองค์ แต่พร้อมกับพระเยซูเจ้า เราสามารถพบและเข้าใจมิติใหม่ของความทุกข์ทรมานที่เรากำลังประสบอยู่ขณะนี้ เรายอมรับความทุกข์ทรมานด้วยใจสุภาพ ไม่ใช่เพราะว่าเราไม่สามารถทำอย่างอื่นได้อีกแล้ว หรือเพราะว่าถ้าเราอดทนเหมือนโยบแล้ว เราจะได้รับผลตอบแทนอย่างคุ้มค่าตั้งแต่อยู่ในโลกนี้ เราจะพบคุณค่าที่แท้จริงของความทุกข์ทรมานของเราหลังความตายหรือโดยทางความตายเท่านั้น ถ้าเรายอมรับความทุกข์ทรมานและความตายในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า เราจะกลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์และมีส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ในสวรรค์ ที่ซึ่งเราจะพบความสุขตลอดนิรันดร

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน